

กลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
Chinese Vocabulary Memorizing Strategies of Third Year
Students, Majoring in Chinese Program, Faculty of Humanities
and Social Sciences, Rajabhat Maha Sarakham University

อัญชนา ทองกระจาย¹ และ เหิง หวาง ²
Anchana Thongkrajai¹ and Heng Wang²

Received: August 5, 2022

Revised: November 18, 2022

Accepted: November 18, 2022

¹สาขาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Chinese Program, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Rajabhat Maha Sarakham University
(Email: Dolphin.un@gmail.com)

²สาขาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Chinese Program, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Rajabhat Maha Sarakham University
(Email: rmuwangheng@petalmail.com)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประชากรได้แก่นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 72 คน กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาภาษาจีน เพื่องานอาชีพ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1/2565 จำนวน 37 คน โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เรื่องพฤติกรรมการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม สถิติที่ใช้ในงานวิจัย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีการใช้พฤติกรรมการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนแบบประยุกต์ใช้มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}=4.51$) 2) พฤติกรรมการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนแบบประยุกต์มีนักศึกษาใช้มากที่สุดจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 70.2 3) การสัมภาษณ์นักศึกษสาขาวิชาภาษาจีนแผนกภาษาจีน เพื่องานอาชีพ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 37 คน สรุปได้ว่านักศึกษาจะค้นพบวิธีการจดจำคำศัพท์ที่เหมาะสมกับตนเองมากที่สุด โดยนักศึกษามีพฤติกรรมการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนแบบประยุกต์ใช้

คำสำคัญ: พฤติกรรมการจดจำ, คำศัพท์ภาษาจีน

Abstract

This Research was mixed method research between

quantitative and qualitative research, and the objectivity of this research was to study Chinese vocabulary memorizing strategies of the third-year students, majoring in Chinese Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Rajabhat Maha Sarakham University. The population was 72 third-year students, majoring in Chinese Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Rajabhat Maha Sarakham University, and the purposive sample was 37 third-year students, majoring in Chinese Program (Chinese for Profession) enrolled in semester 1/2022. The tools used for research and data collection were: Questionnaire and interview form about Chinese vocabulary memorization strategies of third-year students in Chinese Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Rajabhat Maha Sarakham University. The research finding showed that 1) Applied Vocabulary Memorizing Strategy had the highest mean ($\bar{X}=4.51$), which used by students, majoring in Chinese Program, from the 2nd form; 2) the 26 students who used Applied Vocabulary Memorizing Strategy were the most, accounted for 70.2% from the 3th form; 3) Interviewing with 37 students majoring in Chinese Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Rajabhat Maha Sarakham University concluded that students would find a way to memorize words that was Applied Vocabulary Memorizing Strategy and was the most suitable for themselves from 5th form.

Keywords: Memorizing Strategies, Chinese Vocabulary,

บทนำ

ปัจจุบันบทบาทของภาษาต่างประเทศมีความสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับ ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศหนึ่งของประเทศไทยและประชาคมโลก มีประชากรกว่า 1,400 ล้านคนที่ใช้ภาษาจีนเป็นภาษาแม่ อีกทั้งยังเป็นภาษาทางการเป็นที่ยอมรับขององค์การสหประชาชาติ ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาจีนจึงเป็นสิ่งจำเป็นในโลกยุคโลกาภิวัตน์ แต่ก่อนที่จะเกิดความชำนาญในทักษะแต่ละด้านนั้นผู้เรียนต้องมีความพึงพอใจ เนื่องจากคำศัพท์เป็นกุญแจสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมความเข้าใจในการรู้ความหมาย หากขาดความรู้ด้านคำศัพท์ก็ยากที่จะใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (เขมิกา ทับทิมใส, 2546)

การเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนที่พบเห็นทั่วไป นอกจากความยากในการออกเสียงแล้ว ผู้เรียนยังประสบปัญหาการเรียนรู้คำศัพท์ แม้ภาษาจีนและภาษาไทยต่างอยู่ในตระกูล ภาษาคำโดด ที่อาศัยการเรียงคำประกอบเข้าเป็นประโยค (พระยาอนุนานราชธน, 2532 อ้างถึงในนาริรัตน์ วัฒนเวฬุ, 2560) แต่มีความต่างเรื่องตัวอักษรจีนที่ไม่สามารถสะกดเป็นเสียงอ่านได้ อีกทั้งยังขาดการศึกษาด้านคำศัพท์ และนักวิชาการ O' Malley and Chamot (1990) กล่าวว่า กลวิธีในการเรียนภาษาที่สองเป็นการพัฒนากระบวนการทางความคิดเน้นการเรียนรู้ที่ทำให้เกิดความเข้าใจของบุคคลคนหนึ่งกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นกระบวนการหนึ่งที่ทำให้เกิดเทคนิคและกิจกรรมทั้งหลายในการเรียนรู้ ขึ้นอยู่กับความถนัดและความชอบที่ผู้เรียนจะเลือกใช้กลวิธีต่าง ๆ ในการเรียนรู้

ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนภาษาจีนให้แก่นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 แขนงภาษาจีนเพื่องานอาชีพ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1/2565 ที่มีพื้นฐานภาษาจีนแล้วนั้น แต่ระหว่างการสอนก็พบปัญหาต่าง ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ภาษาจีน ซึ่งปัญหาดังกล่าวส่วนหนึ่งมาจากการจดจำคำศัพท์ภาษาจีน ไม่เพียงแต่จะเป็นปัญหาระหว่างการเรียนการสอนภาษาจีนเท่านั้น ยังส่ง

ผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาต่างประเทศ ทั้ง 4 ด้าน ด้านทักษะการฟัง ด้านทักษะการอ่าน ด้านทักษะการพูด ด้านทักษะการเขียนของผู้เรียนแต่ละบุคคลอีกด้วย ผู้วิจัย จึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของการจำคำศัพท์ภาษาจีนของผู้เรียน จึงนำกลวิธีในการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนทั้ง 7 กลวิธี ได้แก่ 1) การจดจำรูปร่างตัวอักษร(字形记忆法) 2) การวิเคราะห์หน่วยคำ (语素分析法) 3) การจำคำศัพท์เป็นกลุ่มก้อน (词块记忆法) 4) การวิเคราะห์คำศัพท์ (生词辨析法) 5) การจำแบบเชื่อมโยง (联想记忆法) 6) การจำแบบอาศัยบริบท (上下文记忆法) 7) การจำแบบประยุกต์ใช้ (活用记忆法) ตามทฤษฎีกลยุทธการจำคำศัพท์ภาษาจีนของ Zhao Minghui (2,P20-23) จะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความใฝ่เรียนรู้ มีการพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจดจำด้านคำศัพท์ของผู้เรียนให้ดีขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อผู้วิจัยและผู้เรียนภาษาจีน

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ (Mixed Methods) /แบบเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) /เชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

ประชากรในการวิจัย นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่

1/2565 จำนวน 72 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 แผนกภาษาจีนเพื่องานอาชีพ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1/2565 จำนวน 37 คน โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง เนื่องจากนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนแผนกการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศจำนวน 35 คน ไปศึกษา ณ มหาวิทยาลัยวนศาสตร์ภาคตะวันตกเฉียงใต้

2. เนื้อหาในการวิจัย

การวิจัยเรื่องกลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับกลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของ Zhao Minghui (2,P20-23) ซึ่งประกอบด้วย 7 กลวิธี ดังนี้

2.1 วิธีการจดจำรูปร่างตัวอักษร (字形记忆法) วิธีการเรียนแบบนี้ผู้เรียนจะต้องมีความรู้อักษรภาษาจีนมาผสมผสานกับการเรียนรู้คำศัพท์จึงจะกลายเป็นความสามารถในการทำความเข้าใจคำศัพท์ อักษรจีนเป็นอักษรที่ใช้เส้นขีดรวมกันเป็น ตัวอักษรสี่เหลี่ยม ใช้วิธีการพิเศษในการแสดงถึงความหมายและเสียง ผู้เรียนต้องเข้าใจและวิเคราะห์วิธีการสร้างคำและปัจจัยทางวัฒนธรรมของตัวอักษรนั้น ๆ จึงจะสามารถรวมเอา “ เสียงรูปและ ความหมาย ” 3 ปัจจัยรวมไว้ด้วยกัน ในการจดจำตัวอักษรสมองซีกซ้ายและขวาต้องทำงานร่วมกัน การเรียนรู้สัมผัสกับตัวอักษรจีนด้วยวิธีการที่หลากหลาย จะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างความทรงจำเกี่ยวกับคำศัพท์

2.2 วิธีการวิเคราะห์หน่วยคำ (语素分析法) ตัวอักษรจีนเป็นตัวอักษรที่มีระบบการสื่อความหมายในตัวเอง ตัวอักษรได้บันทึกเอาหน่วยคำและคำไว้ หน่วยคำนี้อาจจะใช้เป็นคำเดี่ยว ๆ หรือสร้างเป็นคำใหม่ได้ ผลการสำรวจพบว่า หน่วยคำเหล่านี้เมื่อไปผสมกับหน่วยอื่นสร้างเป็นคำศัพท์ คำกริยา

และคำคุณศัพท์ยังรักษาความหมายเดิมของตัวเองอยู่คิดเป็นร้อยละ 87.8 93.2 และ 87.0 ตามลำดับ ดังนั้นการศึกษาความหมายของหน่วยคำเหล่านี้ จะทำให้ การเรียนรู้คำศัพท์ในภาษาจีนได้ดี เพราะเมื่อในความทรงจำมีการสร้างหน่วยคำเหล่านี้ แล้ว เมื่อเรียนรู้คำศัพท์เข้าไปจะมีการเชื่อมโยงเข้ากับข้อมูลที่มีอยู่ สร้างเป็นเครือข่ายคำศัพท์ จะมีประโยชน์ต่อผู้เรียนในการระลึกและดึงเอาข้อมูลมาใช้

2.3 วิธีการจำคำศัพท์เป็นกลุ่มก้อน (词块记忆法)

นักภาษาศาสตร์ Beacher มีความเห็นว่าการจดจำและการจัดเก็บภาษาการ ถ่ายทอดและการใช้ภาษาไม่ได้มีการจัดเก็บหรือใช้เพียงอาศัยคำศัพท์ตัวเดียว เป็นหน่วยทฤษฎีความจำในจิตวิทยาการเรียนรู้ชี้ให้เห็นว่าช่วงความจำระยะสั้น ของผู้เรียนในแต่ละหน่วยสามารถจำได้ 7 + 2 ตัวอักษรหรือตัวเลขการรวมกันที่ มีความหมายมากเท่าใดก็จะสามารถจำได้มากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นการจำคำศัพท์เป็นก ลุ่มจะไม่สร้างความยากในการจำเพราะการจำแบบกลุ่มคำเหล่านี้มีบริบทที่พื้น หลังและมีการสร้างความทรงจำที่มีความหมายจะสามารถทำให้จำได้ดีกว่าการจำคำ ศัพท์เป็นคำ ๆ ผู้เรียนสามารถสร้างเป็นกลุ่มคำหรือเป็นประโยคได้วิธีนี้เหมาะกับผู้ เรียนระดับพื้นฐานเพราะจะช่วยให้ผู้เรียนค่อย ๆ เข้าใจระบบภาษาจีนและ ค่อย ๆ ใช้ภาษาจีนเป็น

2.4 วิธีการวิเคราะห์คำศัพท์ (生词辨析法) วิธีนี้คือการนำ คำศัพท์ที่คล้ายคลึงกันมาวิเคราะห์ ผลดีก็คือทำให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ได้ แม่นยำขึ้นลดปัญหาของการอ่าน ไข และเข้าใจผิดของคำที่ใกล้เคียงกัน แต่ต้อง ระวังสำหรับระดับการรับรู้ของผู้เรียนการวิเคราะห์คำศัพท์ที่ไม่เหมาะสมกับ ระดับผู้เรียนจะทำให้เกิดปัญหาแก่ผู้เรียน เช่น

ด้านความหมายในภาษาจีนมีคำที่มีความหมายเหมือนกัน หลายคำบางตัววิธีการใช้ยังเหมือนกันเสียด้วย แต่ในด้านของความหมายอาจจะ มีความต่างกันบ้างเล็กน้อยดังนั้นการแยกวิเคราะห์คำศัพท์เหมือนกัน และคำศัพท์ คล้ายกันนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

ด้านรูปร่างหน้าตาของคำศัพท์ตัวอักษรจีนประกอบขึ้นด้วย
ขีดต่าง ๆ บางตัวมีลักษณะคล้ายกันมากผู้เรียนที่ไม่คุ้นเคยกับลักษณะอักษรเช่น
นี้มักจะไม่สามารถแยกแยะได้

ด้านการออกเสียงผู้เรียนในบางประเทศเช่นประเทศไทยไม่
สามารถแยกคำศัพท์ที่มีเสียงเดียวกัน ดังนั้นการสอนคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียนชาว
ไทยควรจะให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์คำศัพท์ที่มีเสียงเหมือนกัน

2.5 วิธีจำแบบเชื่อมโยง (联想记忆法) นักภาษาศาสตร์
Ferdinand de Saussure มีความคิดเห็นว่า ความสัมพันธ์ของประโยคและ
ความสัมพันธ์ของการคิดเชื่อมโยงเป็นความสัมพันธ์พื้นฐานภายในระบบภาษา
ความสัมพันธ์ของการเชื่อมโยงก็คือการนำปัจจัยสำคัญที่ไม่ปรากฏในบทออกมา
ผสมรวมกันเป็นชุดความจำที่แฝงตัวอยู่ หากนำเอาวิธีจำแบบเชื่อมโยงมาใช้กับ
การเรียนรู้คำศัพท์จะช่วยกระตุ้นการสร้างขอบข่ายความหมายและถ้าหาก
คำศัพท์ภายในขอบข่ายความหมาย รวมตัวกันเป็นเครือข่ายจะเพิ่มเบาะแสให้กับกร
จดจำ และถ้าหากการจัดประเภทในขอบข่ายความหมายชัดเจน มีระเบียบแบบแผน
จะเป็นประโยชน์ต่อการจดจำคำศัพท์มากยิ่งขึ้น

2.6 วิธีจำแบบอาศัยบริบท (上下文记忆法) บริบทจะ
ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์ กลุ่มคำ การเรียนรู้คำศัพท์จากบริบทจะทำให้ผู้เรียน
เข้าใจความหมายที่ชัดเจน อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนรู้วิธีการใช้คำศัพท์เหล่านั้นอีกด้วย

2.7 วิธีการจำแบบประยุกต์ใช้ (活用记忆法) วิธีนี้เป็นการ
เรียนรู้จากบริบทเช่นกัน การประยุกต์ใช้นี้ส่วนใหญ่หมายถึงการประยุกต์ใช้จาก
ชีวิตจริงแล้วทำให้ผู้เรียนเพิ่มความเข้าใจคำศัพท์ลึกซึ้งไปอีกชั้น ทั้งยังเพิ่มระดับการจำ
วิธีการเรียนในรูปแบบนี้ ได้แก่ ใช้คำศัพท์ที่เรียนมาแต่งประโยค อ่านนิตยสาร
วารสาร ดูโทรทัศน์ จดคำศัพท์จดคำศัพท์จากการสนทนากับผู้อื่นเป็นต้น วิธีการ
นี้ช่วยสร้างปัจจัยทางอารมณ์และความรู้สึกให้แก่ ผู้เรียน แล้วยังทำให้ระดับ
ความจำสูงขึ้นด้วย

3. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามและ 2) แบบสัมภาษณ์ เรื่อง กลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ได้นำแนวคิดจากทฤษฎีแนวคิดทฤษฎีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของ Zhao Minghui (2,P20-23) เครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย

3.1 แบบสอบถามกลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ

ตอนที่ 2 กลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีน ตามทฤษฎีของ Zhao Minghui (2,P20-23) ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 7 กลวิธีดังนี้ 1) กลวิธีการจดจำแบบรูปร่างตัวอักษร (字形记忆法) 2) กลวิธีการวิเคราะห์หน่วยคำ (语素分析法) 3) กลวิธีการจำคำศัพท์เป็นกลุ่มก้อน (词块记忆法) 4) กลวิธีการวิเคราะห์คำศัพท์ (生词辨析法) 5) กลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบเชื่อมโยง (联想记忆法) 6) กลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบอาศัยบริบท (上下文记忆法) 7) กลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบประยุกต์ใช้ (活用记忆法)

3.2 แบบสัมภาษณ์กลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีน

แบบสัมภาษณ์นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 แผนกภาษาจีนเพื่องานอาชีพ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 37 คน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับกลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 ที่ใช้ในการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนว่า นักศึกษามีกลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนอย่างไร

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามและดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่างวิจัย นักศึกษาสาขา

วิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 แขนงภาษาจีนเพื่องานอาชีพ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่ลงคะแนนเรียนในภาคเรียนที่ 1/2565 จำนวน 37 คน โดยมีการอธิบายกลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนตามทฤษฎี Zhao Minghui (2,P20-23) หลังจากกลุ่มตัวอย่างวิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่างวิจัยเพื่อนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เข้าสู่ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการนำข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเชิงพรรณนา แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ (percentage) ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับกลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 แขนงภาษาจีนเพื่องานอาชีพ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 37 คนซึ่งดำเนินการวิเคราะห์โดยมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) 2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึกที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มาวิเคราะห์ในเชิงเนื้อหา

6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่องกลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้ 1. ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีรายละเอียดตามตารางดังนี้

ตารางที่ 1: จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	6	16.22
1.2 หญิง	31	83.78
รวม	37	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 83.78) รองลงมาคือเพศชาย (ร้อยละ 16.22)

ตารางที่ 2 : ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกลวิธีจดจำคำศัพท์ภาษาจีน 7 กลวิธีของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

กลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับที่ใช้ในการจำ
วิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนแบบรูปร่างตัวอักษร(字形记忆法)	2.95	1.23	ปานกลาง
วิธีการจดจำคำศัพท์แบบวิเคราะห์หน่วยคำ(语素分析法)	2.73	0.98	ปานกลาง
วิธีการจดจำคำศัพท์แบบเป็นกลุ่มก้อน(词块记忆法)	2.30	1.11	น้อย
วิธีการจดจำคำศัพท์แบบวิเคราะห์คำศัพท์(生词辨析法)	2.97	0.85	ปานกลาง
วิธีการจดจำคำศัพท์แบบเชื่อมโยง(联想记忆法)	3.51	0.60	มาก
วิธีการจดจำคำศัพท์แบบอาศัยบริบท(上下文记忆法)	2.19	1.04	น้อย
วิธีการจดจำคำศัพท์แบบประยุกต์ใช้(活用记忆法)	4.51	0.83	มากที่สุด

และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีกลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีน เมื่อจำแนกเป็นรายกลวิธีพบว่า มีกลวิธีการจำคำศัพท์ภาษาจีนอยู่ในระหว่างระดับมากที่สุดถึงระดับน้อย ทั้ง 7 กลวิธี คือ วิธีการจดจำคำศัพท์แบบประยุกต์ใช้ ($\bar{X}=4.51$) วิธีการจดจำคำศัพท์แบบเชื่อมโยง ($\bar{X}=3.51$) วิธีการจดจำคำศัพท์แบบวิเคราะห์คำศัพท์ ($\bar{X}=2.97$) วิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนแบบรูปร่างตัวอักษร ($\bar{X}=2.95$) วิธีการจดจำคำศัพท์แบบวิเคราะห์หน่วยคำ ($\bar{X}=2.73$) วิธีการจดจำคำศัพท์แบบเป็นกลุ่มก้อน ($\bar{X}=2.30$) วิธีการจดจำคำศัพท์แบบอาศัยบริบท ($\bar{X}=2.19$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 : จำนวนและร้อยละของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่ใช้กลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีน 7 กลวิธี

กลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีน	จำนวนและร้อยละ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
กลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนแบบรูปร่างตัวอักษร (字形记忆法)	3 (8.11)	11 (29.73)	11 (29.73)	5 (13.51)	7 (18.92)
กลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบวิเคราะห์หน่วยคำ (语素分析法)	1 (2.70)	7 (18.92)	14 (37.84)	11 (29.73)	4 (10.81)
กลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบเป็นกลุ่มก้อน (词块记忆法)	1 (2.70)	4 (10.81)	12 (32.43)	8 (21.63)	12 (32.43)
กลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบวิเคราะห์คำศัพท์ (生词辨析法)	2 (5.40)	5 (13.51)	22 (59.47)	6 (16.22)	2 (5.40)
กลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบเชื่อมโยง (联想记忆法)	2 (5.40)	15 (40.54)	20 (54.06)	0 (0)	0 (0)
กลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบอาศัยบริบท (上下文记忆法)	1 (2.70)	3 (8.11)	9 (24.32)	13 (35.14)	11 (29.73)
กลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบประยุกต์ใช้ (活用记忆法)	26 (70.2)	5 (13.51)	5 (13.51)	1 (2.70)	0 (0)

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้กลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนระดับมากที่สุดคือกลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบประยุกต์ใช้ มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 70.2 นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้กลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนระดับมาก คือ กลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบเชื่อมโยง มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 40.54 นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้กลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนระดับปานกลาง คือ กลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบวิเคราะห์คำศัพท์ มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 59.47 นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้กลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนระดับน้อย คือ กลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบอาศัยบริบท มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 35.14 นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้กลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนระดับน้อยที่สุด คือ กลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบเป็นกลุ่มก้อน มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 32.43 เมื่อวิเคราะห์รายกลวิธี พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนแบบรูปร่างตัวอักษรมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.11 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนแบบรูปร่างตัวอักษรมากจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 29.73 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนแบบรูปร่างตัวอักษรปานกลาง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 29.73 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนแบบรูปร่างตัวอักษรน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.51 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนแบบรูปร่างตัวอักษรน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.92 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบวิเคราะห์หน่วยคำมากที่สุดจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบวิเคราะห์หน่วยคำมากจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.92 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบวิเคราะห์หน่วยคำปานกลางจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 37.84 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบวิเคราะห์หน่วยคำน้อยจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 29.73 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธี

การจัดจำคำศัพท์แบบวิเคราะห์หน่วยคำน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.81

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการจัดจำคำศัพท์แบบเป็นกลุ่มก่อนมากที่สุดจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการจัดจำคำศัพท์แบบเป็นกลุ่มก่อนมากจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.81 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการจัดจำคำศัพท์แบบเป็นกลุ่มก่อนปานกลางจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 32.43 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการจัดจำคำศัพท์แบบเป็นกลุ่มก่อนน้อยจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.63 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการจัดจำคำศัพท์แบบเป็นกลุ่มก่อนน้อยที่สุดจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 32.43

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการจัดจำคำศัพท์แบบเชื่อมโยงมากที่สุดจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.40 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการจัดจำคำศัพท์แบบเชื่อมโยงมากจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 40.54 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการจัดจำคำศัพท์แบบเชื่อมโยงปานกลางจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 54.06 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการจัดจำคำศัพท์แบบเชื่อมโยงน้อย จำนวน 0 คนคิดเป็นร้อยละ 0 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการจัดจำคำศัพท์แบบเชื่อมโยงน้อยที่สุดจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการการจัดจำคำศัพท์แบบอาศัยบริบทมากที่สุดจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการการจัดจำคำศัพท์แบบอาศัยบริบทมากจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.11 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการการจัดจำคำศัพท์แบบอาศัยบริบทปานกลางจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 24.32 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการการจัดจำคำศัพท์แบบอาศัยบริบทน้อยจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 35.14 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการการจัดจำคำศัพท์แบบอาศัยบริบทน้อยที่สุดจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 29.73

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบประยุกต์ใช้มากที่สุดจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 70.2 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบประยุกต์ใช้มากจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.51 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบประยุกต์ใช้ปานกลางจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.51 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบประยุกต์ใช้น้อยจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีกลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบประยุกต์ใช้น้อยที่สุดจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีรายละเอียดตามตารางดังนี้

ตารางที่ 4: ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ลำดับ	เพศ
1	หญิง
2	หญิง
3	ชาย
4	หญิง
5	หญิง
6	หญิง
7	หญิง
8	หญิง
9	หญิง
10	หญิง
11	ชาย
12	หญิง

13	หญิง
14	หญิง
15	หญิง
16	หญิง
17	หญิง
18	หญิง
19	ชาย
20	หญิง
21	หญิง
22	หญิง
23	ชาย
24	หญิง
25	หญิง
26	หญิง
27	หญิง
28	หญิง
29	ชาย
30	หญิง
31	หญิง
32	หญิง
33	หญิง
34	หญิง
35	หญิง
36	หญิง
37	ชาย

ตารางที่ 5 ข้อมูลแสดงรายละเอียดจากการสัมภาษณ์เรื่องกลวิธีการจำคำศัพท์ภาษาจีนจากกลุ่มตัวอย่างวิจัยนักศึกษาศาสนาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ผู้ให้สัมภาษณ์	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์
1	"ท่องจำคำศัพท์เยอะ ๆ และเขียนควบคู่ไปพร้อมกัน จึงทำให้จำคำศัพท์ได้ง่ายมากยิ่งขึ้น"
2	"ดูซีรี่ย์ภาษาจีนเยอะ ๆ ช่วงแรก ๆ จะฟังไปด้วยดูซับภาษาไทยไปด้วย ช่วงหลัง ๆ จะฟังภาษาจีนแบบไม่ดูซับภาษาไทย"
3	"การจดจำคำศัพท์มาจากการถามสี่ โดยการตั้งคำถามสี่ให้เป็นภาษาจีน"
4	"ดู Vlog ฟังวิทยุต่างประเทศจีน เพราะในคลิปจะมีคำศัพท์มากมาย ทำให้เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ไปในตัวด้วย"
5	"การจดจำคำศัพท์จากในชีวิตประจำวัน เช่น การเขียนคำศัพท์แปลไว้ตามสิ่งของในห้องหรือในบ้าน จึงจะทำให้เห็นบ่อย ๆ จึงจดจำคำศัพท์ได้"
6	"การจดจำคำศัพท์จากในชีวิตประจำวัน เช่น คิดตามศิลปินคนจีนที่ชื่นชอบจึงมีแรงบันดาลใจในการฝึกฝนเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน"
7	"ใช้แอปพลิเคชัน WeChat ค้นหาแลกเปลี่ยนความรู้กับคนอื่น"
8	"พยายามใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เช่น ค้นหาข่าวกับเพื่อนคนจีน"
9	"ฝึกอ่าน เขียน ฟัง ท่องจำบ่อย ๆ จนคุ้นชิน และประคองประโยค"
10	"ดูหนัง ฟังเพลง อ่านข่าว เล่น Weibo พูดคุยกับแฟนคลับคนจีนที่ชื่นชอบศิลปินคนเดียวกับเรา"
11	"ดูซีรี่ย์จีน"
12	"ติดตามข่าวจีนจาก Weibo"
13	"แชทกับเพื่อนคนจีน"
14	"ดู Vlog ฟังวิทยุต่างประเทศบ่อย ๆ"
15	"อ่านนิยายจีนบ่อย ๆ"
16	"ชื่นชอบศิลปินชาวจีนและติดตามข่าวสารจากเว็บไซต์จีน"
17	"ชอบดูซีรี่ย์จีน และศึกษาคำศัพท์จากการดูซีรี่ย์จีน"
18	"ฝึกการใช้ภาษาจีนโดยการตั้งคำถามหาหรือโทรศัพท์เป็นภาษาจีน"
19	"หาแอปพลิเคชันหาเพื่อนชาวจีน"
20	"ดูวาไรตี้ โบนัสโชว์ต่าง ๆ ของจีน"
21	"แชทกับป๊อปปูล่าจีน"
22	"ฝึกเขียนด้วยอักษรจีนบ่อย ๆ จะทำให้จำได้"
23	"เข้ากลุ่มพูดคุยกับแฟนคลับชาวจีนที่ชื่นชอบศิลปินคนเดียวกับที่เรา"
24	"ดูซีรี่ย์จีน คิดตามศิลปินที่เราชื่นชอบ"
25	"เรียนรู้คำศัพท์จากการแชทกับเพื่อนชาวจีน"
26	"พอสนใจใคร่รู้คำศัพท์ภาษาจีนที่พบเห็นจากที่ต่าง ๆ"
27	"ติดตามข่าวศิลปินจีนที่ชื่นชอบจากเว็บไซต์ต่าง ๆ ของจีน"
28	"ฝึกเขียนด้วยอักษรจีนบ่อย ๆ จะทำให้จำคำศัพท์ได้"
29	"ใช้ We Chat พูดคุยกับเพื่อนชาวจีนเป็นประจำ"
30	"อ่านนิยายจีน ที่มีเรื่องราวคล้าย ๆ กับของไทย"
31	"ฟังเพลงจีน และเอาเนื้อร้องมาฝึกหรือตาม จะได้เรียนรู้คำศัพท์และจดจำคำศัพท์ใหม่ ๆ"
32	"เอาคำศัพท์จากป๊อปปูล่าจีนที่ประกอบในกันนั้น ๆ"
33	"ติดตามเว็บไซต์ที่ให้ความรู้และงานและจดจำเอามาใช้"
34	"ติดตามเว็บไซต์ที่ให้ความรู้เฉพาะทางภาษาจีน"
35	"เข้ากลุ่มชื่นชอบศิลปินจีน และพูดคุยกับแฟนคลับ"
36	"ชอบดูละครไทย ที่มีการพากย์เป็นภาษาจีน"
37	"ชอบฟังและร้องเพลงจีน ฝึกอ่านคำศัพท์และท่องจำคำศัพท์จากเพลงจีน"

จากตารางที่ 5 พบว่าจากการสัมภาษณ์นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 3 แผนกภาษาจีนเพื่องานอาชีพ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 37 คนสรุปได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ากลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบประยุกต์ใช้ตามกลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนเป็นกลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนที่เหมาะสมตัวเองมากกว่า

จากข้างต้นที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 3 แผนกภาษาจีนเพื่องานอาชีพ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จะค้นพบวิธีการจดจำคำศัพท์ที่เหมาะสมกับตนเองมากที่สุด โดยนักศึกษาเลือกใช้กลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนแบบประยุกต์ใช้ ตามทฤษฎีกลยุทธการจำของ Zhao Minghui (2,P20-23) วิธีการนี้เป็นการเรียนรู้จากบริบทเช่นกัน การประยุกต์ใช้ในส่วนใหญ่มุ่งหมายถึงการประยุกต์ใช้ชีวิตจริง แล้วทำให้ผู้เรียนเพิ่มความเข้าใจคำศัพท์ลึกไปอีกขั้น ทั้งยังเพิ่มระดับการจำ ซึ่งวิธีการเรียนในรูปแบบนี้ได้แก่ใช้คำศัพท์ที่เรียนมาแต่งประโยค อ่านนิยายสาร วารสาร ดูโทรทัศน์ จดคำศัพท์จากการสนทนากับผู้อื่น เป็นต้น วิธีการนี้จะช่วยสร้างปัจจัยทางอารมณ์และความรู้สึกให้แก่ผู้เรียน แล้วยังทำให้ระดับความจำสูงขึ้นด้วย

สรุปผล

การวิจัยเรื่อง กลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 83.78) รองลงมาคือเพศชาย (ร้อยละ 16.22)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีน 7 กลวิธีของ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์

และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีกลวิธีการจดจำคำศัพท์ ภาษาจีนเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า มีกลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนอยู่ในระหว่างระดับมากที่สุดถึงระดับน้อยทั้ง 7 กลวิธี คือ กลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบประยุกต์ใช้ โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ =4.51) วิธีการจดจำคำศัพท์แบบเชื่อมโยง ($\bar{X}$ =3.51) วิธีการจดจำคำศัพท์แบบวิเคราะห์คำศัพท์ ($\bar{X}$ =2.97) วิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนแบบรูปร่างตัวอักษร ($\bar{X}$ =2.95) วิธีการจดจำคำศัพท์แบบวิเคราะห์หน่วยคำ ($\bar{X}$ =2.73) วิธีการจดจำคำศัพท์แบบเป็นกลุ่มก้อน ($\bar{X}$ =2.30) วิธีการจดจำคำศัพท์แบบอาศัยบริบท ($\bar{X}$ =2.19) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนร้อยละของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้กลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนระดับมากที่สุดคือกลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบประยุกต์ใช้ มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 70.2 นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้กลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนระดับมาก คือ กลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบเชื่อมโยง มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 40.54 นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้กลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนระดับปานกลาง คือกลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบวิเคราะห์คำศัพท์ มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 59.47 นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้กลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนระดับน้อย คือ กลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบอาศัยบริบท มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 35.14 นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้กลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนระดับน้อยที่สุด คือกลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบเป็นกลุ่มก้อน มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 32.43

ตารางที่ 5 ผลการสัมภาษณ์นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จะค้นพบวิธีการจดจำคำศัพท์ที่เหมาะสมกับตนเองมากที่สุด โดยนักศึกษาเลือกใช้กลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนแบบประยุกต์ใช้ ตามทฤษฎีกลยุทธการจำของ Zhao Minghui (2,P20-23) วิธีการนี้เป็นการเรียนรู้จากบริบทเช่นกัน การประยุกต์ใช้นี้ส่วนใหญ่หมายถึงการประยุกต์

ใช้ชีวิตจริง แล้วทำให้ผู้เรียนเพิ่มความเข้าใจคำศัพท์ลึกไปอีกชั้น ทั้งยังเพิ่มระดับการจำ ซึ่งวิธีการเรียนในรูปแบบนี้ได้แก่ใช้คำศัพท์ที่เรียนมาแต่งประโยค อ่านนิยายสาร วารสาร ดูโทรทัศน์ จดคำศัพท์จากการสนทนากับผู้อื่นเป็นต้น วิธีการนี้จะช่วยสร้างปัจจัยทางอารมณ์และความรู้สึกให้แก่ผู้เรียน แล้วยังทำให้ระดับความจำสูงขึ้นด้วย

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง กลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

เมื่อวิเคราะห์ผลแต่ละด้านของระดับกลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จะมีความ แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับกลวิธีการจดจำคำศัพท์ที่นักศึกษานำไปใช้ในแต่ละคำศัพท์ เมื่อศึกษาแต่ละด้าน พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 จะใช้กลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบประยุกต์ใช้มากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิธีการนี้เป็นการเรียนรู้จากบริบท การประยุกต์ใช้นี้ส่วนใหญ่หมายถึงการประยุกต์ใช้ชีวิตจริง ซึ่งวิธีการเรียนในรูปแบบนี้ได้แก่ใช้คำศัพท์ที่เรียนมาแต่งประโยค อ่านนิยายสาร วารสาร ดูโทรทัศน์ จดคำศัพท์จากการสนทนากับผู้อื่นเป็นต้น วิธีการนี้จะช่วยสร้างปัจจัยทางอารมณ์และความรู้สึกให้แก่ผู้เรียน และเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่สามารถใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการเรียนรู้ได้ตามแนวทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยะพันธ์ พิชญ์ประเสริฐ อัจฉรีย์ พิมพิบูลและมาลีรัตน์ ขจิตเนติธรรม (2562,174) ได้ทำการศึกษา องค์ประกอบของการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ตามแนวทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง แนวคิดเดอะบิกซิกและกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มสืบสอบ เพื่อพัฒนาทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยีในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์

(Social Media) ตามแนวทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองแนวคิดเดอะบิกซิก และกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มสืบสอบ เพื่อพัฒนาทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยีในศตวรรษที่ 21 มีผลต่อการพัฒนาทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยี ของนักเรียนกลุ่มทดลองในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.60 ซึ่งจากผล การศึกษานี้เป็นที่ยืนยันได้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศมีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จะใช้กลวิธีการจดจำคำศัพท์แบบประยุกต์ใช้มากที่สุด เนื่องจากผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 เป็นผู้เรียนยุค Gen Net หมายถึงผู้เรียนที่เกิดในช่วงปลายของสหัสวรรษที่แล้วถึงช่วงต้นสหัสวรรษปัจจุบัน ผู้เรียนกลุ่มนี้ถือเป็นผู้เรียนในยุคแห่งอนาคตได้ซึ่งรับการมองว่ามีคุณสมบัติที่แตกต่างจากในยุคที่ผ่านมาค่อนข้างชัดเจน เนื่องจากที่ผู้เรียนกลุ่มดังกล่าวเกิดมาพร้อมกับยุคที่มีคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต เครื่องมือสื่อสาร โทรศัพท์มือถือและเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน (ถนอมพร เลาหจรัสแสง, 2550)

ด้วยเหตุนี้ การเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ได้ง่าย จึงทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย จึงทำให้นักศึกษาเลือกใช้กลวิธีการจดจำคำศัพท์ตามกลยุทธ์การจำ คำศัพท์ภาษาจีนของ Zhao Minghui (2,P20-23) ที่ได้ระบุไว้ว่า กลวิธีการจดจำ คำศัพท์แบบประยุกต์ใช้ส่วนใหญ่หมายถึงการประยุกต์ใช้จากชีวิตจริงแล้วทำให้ ผู้เรียนเพิ่มความเข้าใจคำศัพท์ลึกขึ้นไปอีกขั้น ทั้งยังเพิ่มระดับการจำวิธีการเรียน รู้ในรูปแบบนี้ ได้แก่ ใช้คำศัพท์ที่เรียนมาแต่งประโยค อ่านนิตยสาร วารสาร ดูโทรทัศน์ จดจำคำศัพท์จากการสนทนากับผู้อื่น เป็นต้น ซึ่งวิธีการนี้ช่วยสร้าง ปัจจัยทางอารมณ์และความรู้สึกให้แก่ผู้เรียน และยังทำให้ระดับความจำสูงขึ้น อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. นักวิจัยสามารถนำกลวิธีการจดจำคำศัพท์ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน

2. ผู้ที่เรียนภาษาจีนสามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการเรียนภาษาจีน
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.งานวิจัยครั้งนี้ได้ข้อองค์ความรู้ที่สำคัญคือกลวิธีการจดจำคำศัพท์
ภาษาจีนแบบประยุกต์ใช้เป็นกลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนที่ผู้เรียนภาษาจีน
หรือภาษาต่างประเทศสามารถนำกลวิธีนี้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนได้

3. สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปนักวิจัยควรให้ความสำคัญกับการ
เปรียบเทียบกลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนโดยจำแนกตามตัวแปร ชั้นปี เพศ
และความรู้พื้นฐานภาษาจีนก่อนเข้ามาศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

เขมิกา หับทิมใส. (2546). การพัฒนาแบบฝึกกลวิธีการเรียนรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษ
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนท่ามะกาวิทยาคม อำเภอท่ามะกา
จังหวัดกาญจนบุรี. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

โชติกานต์ ใจบุญ. (2559). กลยุทธ์การจำและการสอนภาษาจีน. *Proceedings.*
การประชุมวิชาการนำเสนอ บทความวิชาการระดับชาติ. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. 29-40

ถนอมพร เลหาจรัสแสง. (2550). นิยามเรียนรู้เชิงวัตถุ Learning Object
เพื่อการออกแบบพัฒนา สื่ออิเล็กทรอนิกส์. *วารสารเทคโนโลยีและ
สื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*, 4(4), 50-59.

ถาวร สิกขโกศล. (2551). วิวัฒนาการของรูปลักษณะอักษรจีน. *ศิลปวัฒนธรรม*.
29(12), 146-160.

เจียรชัย เอี่ยมวรเมธ. (1977). *พจนานุกรมจีน-ไทย*. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.

นพาวรรณ ใจสุข. (2556). การพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของ
นักเรียน ระดับประกาศนียบัตร

วิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 (ปวช.2). สืบค้นเมื่อ 30 พฤษภาคม 2565, จาก <http://>

www.google.co.th/url

- นันทิดา ปินะสุ. (2555). *การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์และการอ่านออกเสียง คำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้การ์ด คำศัพท์ทบทวนตัวเอง*. รายงานการวิจัย. ชลบุรี : วิทยาลัยเทคโนโลยีพนิชการสัตหีบ.
- นาริรัตน์ วัฒนเวฬุ. (2560). การศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของ นักศึกษสาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. *วารสารสงขลา นครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 23(1), 93-134.
- นรินทร์ชัย สะภูริวัฒน์.(2555). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตาม แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติโดยใช้เทคนิคการจำตัวอักษรจีน แบบเชื่อมโยงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในอ่านของนักศึกษา ปริญญาตรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต,จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร).
- ประยุทธ์ ไทยธานี. (2558). *ความจำ(+)* *Humanities and Social Sciences Branch(+)*. นครราชสีมา : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา.
- ปิยะพันธ์ พิชญ์ประเสริฐ อัจฉริย์ พิมพิมูล และมาลีรัตน์ ขจิตเนติธรรม. (2562). องค์ประกอบของรูปแบบการ เรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ตามแนว ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง แนวคิดเดอะบิกซิกและ กระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มสืบสอบ เพื่อพัฒนาทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยีในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 30(3), 174-184.
- ยิ่งรัก ขุนชาติประเสริฐ. (2546). *กลวิธีการเรียนรู้ภาษาจีนกลางของนักศึกษาไทย*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ล้วน สายยศ, อังคณา สายยศ. (2527) *ความถนัดด้านการเรียน*. กรุงเทพฯ สุวีริยาสาส์น.